

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

BELÉNYESI kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(9269/08. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2010. március 30.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Belényesi kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Françoise Tulkens, *Elnök*,

Ireneu Cabral Barreto,

Vladimiro Zagrebelsky,

Danutė Jočienė,

Dragoljub Popović,

Sajó András,

Nona Tsotsoria, *bírák*

és Françoise Elens-Passos, *Hivatalvezető-helyettes*

2010. március 9-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (9269/08. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Belényesi Irén („a kérelmező”) 2002. december 10-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Barbalics I., Nagyatádon praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt („a Kormány”) dr. Hóltzl Lipót Képviselő képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. 2008. május 19-én a Második Szekció Elnöke úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Arról is döntés született, hogy a kérelem érdeme és elfogadhatósága együttesen kerül elbírálásra (29. cikk 3. bekezdés).

A TÉNYEK**AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI**

4. A kérelmező 1949-ben született és Budapesten él.

5. 1993. március 1-jén a kérelmező házassági bontópert indított a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt.

6. 1995. január 6-án a bíróság felbontotta a házasságot, és a pár kiskorú gyermekét az alperesnél helyezte el. A Kerületi Bíróság szabályozta a

gyermektartást és a lakáshasználatot. 1995. augusztus 25-én a Fővárosi Bíróság helyben hagyta az elsőfokú határozatot.

7. Az ezt követő, házassági közös vagyonnal kapcsolatos eljárásban 1999. február 2-án a bíróság a közösen használt lakás és egy hétfélig ház tulajdonjogát a kérelmezőnek ítélte, boltjukat pedig volt férje birtokába adta. A bíróság a kérelmezőt az egyes vagyontárgyak tekintetében az értékkülönbözet megfizetésére is kötelezte.

8. Fellebbezés nyomán 2000. március 25-én a Fővárosi Bíróság megváltoztatta az elsőfokú határozatot. A kérelmező felülvizsgálati kérelmet terjesztett a Legfelsőbb Bíróság elé. 2002. április 3-án a Legfelsőbb Bíróság helyben hagyta a Fővárosi Bíróság határozatát, megállapítva, hogy az a jogszabályokkal összhangban állt. A határozatot 2002. június 19-én kézbesítették a kérelmező számára.

A JOG

9. A kérelmező azt panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. A Kormány vitatta a panaszt.

10. A Bíróság észrevételezi, hogy a figyelembe veendő időszak 1993. március 1-jén kezdődött és 2002. június 19-én zárult le. Ilyen módon három bírósági szinten csaknem kilenc évig és négy hónapig tartott. Az eljárás ezen hosszára figyelemmel a kérelmet elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

11. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII). A benyújtott anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének. Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

12. A kérelmező az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdése és az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikke alapján a bíróságok határozatait is panaszolta. Amennyiben a kérelmező panasza úgy érthető, hogy az a bizonyítékok hazai bíróságok általi értékelésével és az eljárás eredményével kapcsolatos, úgy a Bíróság megismétli, hogy az Egyezmény 19. cikkének megfelelően feladata a Szerződő Államok által az Egyezménnyel kapcsolatban tett vállalások tiszteletben tartásának biztosítása. Különösen nem feladata a Bíróságnak, hogy a nemzeti hatóságok által állítólagosan elkövetett tény- és jogbeli tévedésekkel foglalkozzon, kivéve, hogyha, és

amennyiben e tévedések az Egyezményben védett jogokat és szabadságokat sérthetik. Továbbá, miközben az Egyezmény 6. cikke biztosítja a tisztességes tárgyaláshoz való jogot, semmilyen szabályt nem állít fel a bizonyítékok elfogadása vagy értékelése tekintetében, ezért ezeket a kérdéseket elsősorban a nemzeti jognak és a nemzeti bíróságoknak kell szabályozniuk (ld. többek között *García Ruiz v. Spain* [GC], no. 30544/96, § 28, ECHR 1999-I).

13. A jelen ügyben – amely két magánszemély polgári jogi jogvitáját érintett, és amely mentes volt a tulajdontól való Állam általi megfosztás bármilyen jelétől – a Bíróság úgy véli: a kérelmező beadványai az önkényesség semmilyen elemét sem tárták fel, következésképpen a 6. cikk 1. bekezdése, valamint az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikke alapján a kérelmező számára biztosított jogok tekintetében semmilyen jogsértés nem került bemutatásra. Ebből következően a panasznak ez a része nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben, s ezt a részt az Egyezmény 35. cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

14. Az Egyezmény 41. cikkére hivatkozva a kérelmező 21 000 euró vagyoni, és 10 000 euró nem vagyoni kártérítést követelt. A Kormány vitatta az igényeket. A Bíróság nem lát okozati kapcsolatot a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. A Bíróság ugyanakkor úgy véli, hogy a kérelmező bizonyos mértékű nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon a Bíróság 4800 eurót ítél meg számára ilyen címen.

15. A kérelmező további 5894 eurót követelt a hazai bíróságok, valamint a Bíróság előtt felmerült költségek és kiadások megtérítésére. Ez utóbbi tételt illetően az összeg magában foglalja a kérelmező ügyvédje által kiszámlázott ügyvédi munkadíjat, nevezetesen a munkaóra kimutatás szerinti 16 óra 100 eurós óradíjjal számított díját. A Kormány vitatta az igényt. A Bíróság esetjoga szerint a kérelmező csak annyiban jogosult költségei és kiadásai megtérítésére, amennyiben bizonyítja, hogy e költségek ténylegesen és szükségszerűen felmerültek, s összegüket tekintve ésszerűek. A jelen ügyben, a birtokában lévő információkra és a fenti kritériumokra figyelemmel, a Bíróság 1600 euró megítélését tartja ésszerűnek az összes felmerült költség megtérítésére.

16. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatóvá, a kérelem többi részét elfogadhatatlanná *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
  - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára
    - (i) nem vagyoni kár tekintetében 4800 (négyezer-nyolcszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét,
    - (ii) költségek és kiadások tekintetében 1600 (ezerhatszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegétkell kifizetnie nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
  - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után.
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2010. március 30-án, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Elens-Passos
Hivatalvezető-helyettes

Françoise Tulkens
Elnök